

Recull de sardanes

CASSÚ I JORDI, Francesc

De nit al pont de Sant Agustí

Cobla La Principal de la Bisbal
CD març de 2003

Vaig tenir el goig d'assistir a la presentació del CD *De nit al pont de Sant Agustí* del jove mestre Francesc Cassú a l'auditori de la Casa de Cultura de Girona. No cal dir que la vetllada fou meravellosa i que tots els presents aplaudírem amb entusiasme la Principal de la Bisbal i el compositor que la dirigeix.

Durant l'estiu, amb tota calma i desapassionament he escoltat cadascuna de les obres enregistrades i he constatat que són l'obra d'un compositor que en primer lloc té inspirades idees musicals; segonament, que sap com expressar-les i, finalment, que coneix la cobla en totes les seves característiques i possibilitats sonores.

Estan gravades per ordre de la seva creació, però combinant tots els estils, des de la intimitat i tendresa d'*Impressió* i de

Dolça de Nadal a la sardana *A la Bisbal, aplec d'argent* (i quin aplec!) a les de recerca d'innovadores harmonies i sonoritats insospitades en un conjunt d'instruments «de plaça».

En cadascuna de les obres trobem una inspiració melòdica ben expressada, que es va treballant tècnicament emprant tota la gamma de recursos tímbrics de què la cobla disposa. Tota aquesta progressió ens condueix de la mà, com aquell que no se n'adona, a uns finals exultants i esplendorosos. Tècnicament ens demostra un coneixement exhaustiu del treball harmònic i contrapuntístic que li permet treballar amb seguretat i escriure idees atrevides que es resolten senzillament en un esclat d'encisadores sonoritats.

Ens plau comprovar com la sardana de sempre no és solament la del popular «la-la-la» ni la dels que busquen obsessivament l'obra magistral de tècnica acústica prescindint de la connotació indispensable amb la manera catalana d'entendre la nostra dansa. Francesc Cassú en aquest recull ens demostra que sap el que fa i com pot fer país fent sonar belles melodies als instrumentistes de la cobla que dirigeix i que deixa sempre bona prova de la cultura musical del nostre poble.

Josep Viader

Història d'una entitat

DURAN I CODERCH, Salvador.

50è Aniversari. Centre Excursionista de Banyoles.

Centre Excursionista de Banyoles.
Banyoles, 2003.

Diverses són les raons i les causes per les quals una persona decideix escriure i, sobretot, fer públic un text. Pot haver-hi la pretensió de transcendència, el desig de transmetre coneixements, opinions o dubtes, les ganes d'entretenir tot explicant històries, el narcisisme d'aprofundir en un mateix, etc. Una de les raons que no s'han de menystenir gens, sobretot en les publicacions de caràcter local, és la consciència de fer un servei públic, un servei d'interès general. Aquesta és l'única raó que justifica el llibre de Salvador Duran: transmetre als banyolins i excursionistes en general la història d'una entitat amb una ideologia inicial ben determinada, amb una evolució ben clara i amb una importància prou rellevant en el teixit social banyolí. No pretén ser una història objectiva, ja que des de bon principi la implicació de l'autor s'hi fa evident: «El Centre, des del primer moment, ha estat un cúmul de persones que hi vàrem aprendre a estimar el territori i la tradició, a defensar l'ús de la llengua, que quasi ens havien arrabassat, a estimar el paisatge...». Tampoc pretén ser una història uní-

voca, ja que recull un munt de textos publicats en els butlletins del Centre per persones de diferent tarannà ideològic. Aquesta suma de molts elements també es nota en el llibre: és una suma que no acaba de formar una unitat. Un dels principals problemes que té el volum és que mai acabes de saber si hi parla el recopilador o si són opinions personals: tan aviat és Duran qui introdueix les opinions com ens trobem amb un text al final del qual apareix una signatura diferent. A més, quan l'autor parla no sempre ho fa amb la claredat que exigiria un text de divulgació, a causa d'errors sintàctics, de repeticions, de poca precisió lingüística.

El llibre està dividit en 31 capítols, de llargària diferent. Cada un està dedicat a un tema diferent, per això n'hi ha de considerablement llargs (el dedicat a la marxa dels 40 km, per exemple) i d'altres considerablement curts (el XXV, a propòsit del jovent; o el X, sobre la penya motorista). Està profusament il·lustrat i documentat fins al més petit detall, sobretot quan tracta els actes, les activitats. Això fa que el volum arribi fins a les 549 pàgines. Déu n'hi do la feinada que li va suposar, a Salvador Duran, fer aquest servei d'interès públic. I a fe que se n'ha sortit.

Xavier Xargay i Oliva